

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΊΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΩΝΗΣ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΝΤΡΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ;

(Τι άπαντες ή Άνιτα Πέιτζ, ή Λούιτε Βελές, ή Μώρην Ο' Σούλλιβαν, ή Σίδνεϋ, ή Μαίρη Μπράϊαν, ή Ντόρεθ Τζέρνταν κι ή Μύρνα Λού)

ΕΛΕΥΤΑΙΑ ό συντάκτης ενός κινηματογραφικού περιοδικού τού Χόλλυγουντ, επισκέφθη και ρώτησε περιχαρές άπ' τούς διασημότερους... άγαιους άστέρες ποιά ήσαν οι λόγοι πού τούς έκαναν να μη παντρευτούν. Φανταζόσαστε τώρα με ποιά άνευτομονία περιμέναν ή άναρωστίες και ίδίως οι άναγνωστα τού περιοδικού, από τη στιγμή πού άνηγγέλλη ή πρωτότυπη αυτή έρώνα, τις άπαντήσεις τών καλλιτέχνων τού κινηματογράφου. Άπο τις άπαντήσεις αυτές παίρνομε μερικές, τις πού πικάντικες και χαλαροεπιστάζες, έδειχνες πού μιάς βοηθούν να κατανοήσουμε καλύτερα τις άντιλήψεις πού έχουν για τόν γάμο τά σημερινά ήθόια τού Κοινού.

— Γιατί δεν παντρεύαστε, άπορώθηκε στον Άμερικανό δημοσιογράφο ή Άνιτα Πέιτζ, γελώντας μ' όλη της τήν καρδιά. Μά, άπολουσίατα : γιατί δεν βρήκα άκόμα τόν άντρα πού θά με συζητήσω πραγματικά, πού θά με κρίνι ή πιστέμω, ότι θά μωρέσω να ήμισο εύθυμισμένη κοντά του. Πρέπει να έξερετε, ότι έχω ήδη διαλέξει με τη φαντασία μου τόν ιδανικό τύπο τού σιζύγου, όπως τούλάχιστο τόν θέλω εγώ. Σας φανταίνεται παράξενο αυτό; Κι' όμως είνε άληθινό ! Δέν θεωρώ τόν γάμο σαν μιά έφημερη ιδιοτροπία, σαν μιά κατάσταση πού μωρέφει να τήν άνατρέφουμε μόλις δοούμε ότι γελιπτήριμα στις προστάσεις μας ή με τά πρώτα νεύρη πού θά παρουσιαστούν στον όρατόνα της συζυγικής εύτυχίας. Τήν ήμερα πού θά παντρευτώ, θά ήξω καλά ότι παντρεύομαι για όλη μου τη ζωή. Με τη διαφορά, ότι θέλω ή άντρας πού θά διαλέξω για σιζύγο, να είνε πραγματικός με όμοιους ή άρετές. Και φαντάζομαι, ότι δεν είνε πολύ άπατητική ζήτωνα από τού σιζύγου μου να είνε εύλαστός, τίμωσ—καταλαβαίνετε, θέλω, τι έννοια με τη λέξη άτιμωσ— και σταθερός στα αισθήματά του. Άν δεν συναντήσω ένα τέτοιο άντρα, είναι άποφασισμένη να μείνω... γεροντοκόρη... Τι τά θέλετε, βλέπω τρυγέρο μου τόσες πολλές σιναιδέλους μου, πού άτύχησαν στο γάμο τους, ώστε δεν καταλάβαινω για ποιο λόγο να προστεθώ και γώ στον κατάλογο τών άπογοητευμένων γυναικών...

«Η σοβαρότης της Άνιτας μού προσέφερε κατάληξη — προσθέτει ο ρεπόρτερ. — Είνε δυνατό να υπάσχη στον κόσμο μιά γυναίκα τόσο νέα και όμορφα, και, συγχρόνως, τόσο... λογική; Όστόσο πρέπει να έξετάσουμε άν ή βεντέτα αυτή φανέρωσε τις πραγματικές άντιλήψεις της για τού γάμο... Δέν σάς φανταίνεται παράξενο, ότι δεν έκανε διόλου λόγο για έρωτα; Μήπως ή Άνιτα θέλει γάμο χωρίς έρωτα; Η σκέψη αυτή μού φάνηκε τόσο άτιμωρη και τερατώδης ώστε δεν χρητήθηκα και ρώτησα τήν καλλιτέχνηδα, γιατί δεν μού άνέφερε ούτε λέξη για τόν έρωτα.

— Για τόν έρωτα είπατε; ρώτησε ή μίς Πέιτζ, κάνοντας ένα μορφασμό έλαφρά περιφρονητικό. Συγχρόνως, όμως, πρόσεξα, ότι τού χαριτωμένου της πρόσωπο κοκκίνισε ξαφνικά.

— Μά είνε άπαράφητος ο έρωσ; στο γάμο; έξεκοιούθησε ή Άνιτα.

Άν κρίνω, όστόσο, από τήν ταραχή πού τήν έπιασε, δεν μού είνε δύσκολο να καταλήξω στο συμπέρασμα, ότι ή γοητευτική πρωταγωνίστρια της δόνησε, έχει κάνει ήδη τήν έκλογή της... χωρίς ίσως να σιγνίζεται άπολύτως στις προστάσεις της λογικής... Η καρδιά της γυναικας είνε τόσο μυστηριώδης και άνεξήγηστη!...»

'Η Σύλβια Σίδνεϋ.

«— Γιατί δεν παντρεύηκατε άκόμα ;».

Όταν έκανα αυτή τήν έρώτηση στη Λούιτε Βελές, συνεχίζε ο άμερικανός ρεπόρτερ, άκουσα τη μεξικανίδα καλλιτέχνηδα να ξεκαθόριζετα στα γέλια. Ομιλήθηκα, τότε, ότι ή Λούιτε είχε δηλώσει κατηγορηματικά πριν από λίγο καιρό, ότι οι άντρες δεν τήν ένδιέφεραν πια διόλου. Μά καινού δεν πήρε στα σοβαρά τά λόγια της. Έξάλλου, φρόντισε ή ίδια να διανεση τή δήλωσή της, δείχνοντας έξαμεινικό

ένδιαφέρον για τόν Τζόνν Βαϊσμουίλερ, τόν άλκιμο και ρομαλέο πρωταγωνιστή τού «Ταξάν»...

— Όχι! δεν θά παντρευτώ ποτέ! Μού άπορώθηκε — άγριωμένη πάντοτε— ή θεαμάση και παράφορη δευτέττα. Δέν θά παντρευτώ, γιατί ο γάμος ίσοδιναίει με έξουθένωση της προσωπικότητος της γυναίκας, πράγμα πού δεν θά μωρέσω να τού κάνω ποτέ. Έξερετε τότε ένας σιζύγος είνε εύτυχής; Όταν έχει ύποτάξει τήν γυναίκα του, όταν τήν έχει μεταβάλει σε νευρόπαστο. Έγώ όμως, δεν είναι διατεθειμένη ν' άφήσω κανένα άντρα να με δαμάση. Καμιά άγάπη, όσο μεγάλη και άν είνε, δεν άξίζει αυτή τη θυσία — και άκόμα λιγότερο ο γάμος. Δέν ποιεί, άλλωστε, να λησμονείτε, ότι είναι άστατη η εμμετάβολη στα αισθήματά μου... Όχι, όχι, όχι! Ο γάμος και ή Λούιτε Βελές είνε δύο πράγματα άσυμβάστα.

Η Μώρην Ο' Σούλλιβαν, ή «παρτενάτορ» τού Τζόνν Βαϊσμουίλερ στον «Ταξάν», μού έδειξε μια νεοπαλαισμένη καταλήρητη για μιά καλλιτέχνηδα τού κινηματογράφου.

— Φοβάμαι, μού είπα, φοβάμαι τόσο τόν έρωτα! Και κείνο πού φοβάμαι περισσότερο, είνε ο δεσμός τού γάμου!...

Θά έξερετε, θέλω, ότι ή Μώρην είνε ίστανόδρα, ότι έχει μαύρα και σγουρά μαλλιά, ότι τά μάτια της πετούν σπίνες και ότι είνε πολύ δύσκολο να καταλάβετε, άν τού γοητευτικό της χαμόγελο δείχνει άφέλεια ή έιρωνεία και πονηρία... Όστόσο, ή Σούλλιβαν δεν θέλησε να μ' άφήση με τήν έντύπωση, ότι θά μείνη γεροντοκόρη.

— Ίσως μιά μέρα, έξακολούθησε, να κατανηκόσω τού φόβο τού γάμου, για να μωρέσω να παντρευτώ και ν' άναλάβω όσες τις εύθινας και τά καθήκοντα της σιζύγου.

Οι νέοι άστέρες, έξάλλου, έχουν σοβαρή άντιλήψη περί γάμου... Μιλούν γι' αυτόν σαν ίεροκήρυκες! Άλλωστε, ή καλλιτέχνης θεωρούσαν τού γάμο μιά ύπόθεση άπολυτελώς έρωτική. Σήμερα τόν εξαρτούν από ένα κοινό άλλους σοβαρούς παράγοντες...

— Θά ήθελα πολύ να παντρευτώ, μού άπορώθηκε ή Σύλβια Σίδνεϋ, όταν τήν επισκέφθηκα στη βίλλα της. Πρέπει, όμως, να κάνω ένα γάμο, όπως τόν φαντάζομαι εγώ. Και αυτό δεν είνε και τόσο εύκολο...

Φτάνει ν' άντρεθώτε μιά φορά μιά φορά τού παράξενο πρόσωπο της Σύλβιας, τήν αινιγματική άντατόλιτη φυσιογνωμία της, για να σιγαράνετε άμέσως, ότι όλα τά ζητήματα και τά πράγματα γίνονται πολύπολα και πολυσύνθετα από τη στιγμή πού θά περάσουν από τού ξοτικό κεφάλι της... Της τού λέω αυτό και κείνη μού χαμογελάει... σαν κινέζα.

— Ό! μη φαντασθήτε, μού άπαντά, ότι μ' άρέσει να τά βλέπω δια δύσκολα και μπερδεμένα. Μά ή σημερινή ζωή είνε τέτοια... Η μοντέρνα γυναίκα, ή όποια κατέκτησε, επί τέλους, τήν ανεξαρτησία της, γνωρίζει πολύ καλά, ότι δεν έχει πια άνάγκη ενός σιζύγου για να τήν συντηρήσει... Σινεπόες, ζητά από τόν άντρα άρετές και προσηφματα διαφορετικά από εκείνα πού ζητούσε ή σημαίαμένη και νεοπαλαισμένη κόππλλα τού παλιού καιρού... Έξάλλου, ή εύκολία με τήν όποια μωρέ κανείς ν' άποχήση σήμερα τού διαζύγιου, είνε μιά άπ' τις κυριώτερες άφορμές τού χρεοκοπίας τού θεομού τού γάμου...

Άποφασίζω να κάνω της Σύλβιας μιά παράτολιμη ερώτηση:

— Θά είσαστε διατεθειμένη, άν βρούκατε τόν άντρα πού όνειροπολείτε, να έγκαταλείψετε τήν τέχνη σας για ν' άρροσώδητε στο σιζύγο σας, στο σπίτι σας;

— Μά όχι! Για τ' όνομα τού Θεού! πώς σάς πέρασε από τού

'Η Μώρην Ο' Σούλλιβαν.

νού τέτοια ιδέα! φρόναζε ή βεντέττα, Δέν θά τώ έκανα αυτό για πολλούς και διαφόρους λόγους. Έν πρώτους, ό άντρας που θά μ' αγαπούσε τόσο, ώστε να θέλη να με πάρη γυναίκα, θ' αγαπούσε βέβαια και την καλλιτέχνα Σύλβια Σίδνευ και δέν θά βαστούσε ή καρδιά του να καταστρέψη την ζωορέα της, να την μεταβάλη σε μαγειρίσα... Φρονώ, ότι ή τέχνη που δέν εινε έμπεδίο στη σύζυγική ευτυχία, άν βρω ένα άντρα έξυπνο και λογικό... Δέν θέλω, έν πάρη περσιτώσει, να χάσω την έλευθερία μου. Και γι' αυτό δέν παντρεύομαι!

***

Η Μαίρη Μπράιαν φάνηζε πολύ αισθηματική.

—Τότε μονάχα θά παντρευτώ, μου άποκρίθηκε, όταν θά βρω ένα άντρα που θά τόν αγαπήσω τόσο, ώστε να δεχτώ να θυσιάσω προς χάρη του την ζωορέα μου... Καταλαβαίνετε, τώρα, πόσο μεγάλη άγάπη πρέπει να μου εμπνεύσει αυτός ό άνθρωπος... Φρονώ, όμως, ότι ό γάμος και ή ζωή μιάς καλλιτέχνης, εινε πράγματα άσυμβίβαστα... Και ζείνο που μου κάνει μεγαλύτερη έντύπωση, εινε πως κανείς δέν θέλει να πιστέψη, ότι με μεγάλη προθυμία θ' άρνα τα σπώντνια για να περάσω από τη μέση μου την ποδιά της μαγειρίσας...

Πράγματι, εινε τόσο δύσκολο να το πιστέψη κανείς αυτό!

***

Όταν ρώτησα την Ντόροθυ Τζόρνταν γιατί δέν παντρεύεται, την είδα να μεσείη τα φρόδια της και να κουνάη το κεφάλι της με γοητευτική σοβαρότητα.

—Τό ζήτημα του γάμου εινε για μās πολύ λεπτό, μου είπε τέλος, όλες ή καλλιτέχνιδες, που άγωνίστηκαν για να δημιουργήσουν μία θέση στον κινηματογράφο, ξέρουν ότι πρέπει να έχουν άπεριόμηνη όλη την προσοχή τους στην ζωορέα τους. Εινε δυνατόν τώρα να πισωθεί ένας σύζυγος, ότι ή γυναίκα του οφείλει να συλλογίζεται περισσότερο τό σπώντνια παρά τό σπίτι της; Κι' άν τύχει ό σύζυγος αυτός να εινε καλλιτέχνης, τότε θά γωνιάξη περισσότερο... γιατί θά ξέρε ή ίδια πείρα τους περασμούς του σπώντνια... "Α! ό γάμος εινε μία λουλουδένια άλασίδα πολύ βαριά κι' άσχημη για μία ήρωοπού του κινηματογράφου... Σκέφτηκα πολλές φορές τό ζήτημα αυτό και κατέληξα στην άπόφαση, ότι εινε προτιμότερο να μη παντρευτώ ποτέ!..

***

Η Μύνα Λού άπάντησε στην ερώτησι που της έκανα:

—Είμαι πολύ άτασχολλημένη και δέν μου μένει καιρός να συλλογιστώ τό γάμο... Όταν ένα άπλό είδύλλιο σου τρώει όλες τις ώρες σου, φαντάσου πια τί θά γίνεται με τό γάμο!...

Θά ήμουν πολύ περίεργος να μάθω τέλος γιατί ή Γροέτα Γκάρμπο δέν έξεδήλωσε ποτέ την έπιθυμία να παντρευτή. Μά ή σφιγγέ του Βορρά λείπει τώρα στην Ενρόπη... Κ' έξώλλου, εινε ζήτημα, άν θά δεχότανε, και άν άκόμα την έβλεπα, ν' άπαντήσει στο ερώτημά μου...»

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Μεταξύ συζύγων:

Η σ ύ ζ υ γ ο ς.—Ξέρεις, ότι έχεις δυό βδομάδες να με φιλήσεις;

Ο σ ύ ζ υ γ ο ς (άρρηκνόμενος).—Διάβολε!... Μά τότε ποιά φιλούσα όλη τη βδομάδα;

***

Στό δικαστήριο:

Ο π ρ ό ε δ ρ ο ς.—Έχεις να προσθέσης τίποτε, κατηγορούμενε;

Ο κ α τ η γ ο ρ ο ύ μ ε ν ο ς.—Μάλιστα, κύριε πρόεδρε: "Ότι... δηλαδή...έπειδή κάνει πολύ ζέστη εδώ μέσα, ήθελα να πάω στό... φ ρ ε σ ε ο !.."

***

Συζυγική άρμονία:

Ο σ ύ ζ υ γ ο ς (μουσικοσυνθέτης).—Τέλος πάντων, πές μου, βρε γυναίκα, τί μάς λείπει για να μπορέσουμε να συμφωνήσουμε και να ζήσουμε ευτυχώς;

Η σ ύ ζ υ γ ο ς.—'Εκείνο που λείπει κι' άπ' τη μουσική σου: ή ά ρ μ ο ν ί α !..

***

Στό στρατώνι:

Ο δεκανέας (στη θεωρία).—Βρε σὺ κοθώνι, στη θεωρία να μένης μπάρ έργος κι' όχι, θρέ σὺ, να κυττάξης δίλοένα στό ράφι την κουραμάνια σάν να εινε ή μάνα του Μεσσία!..

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Ο Ίταλός δόκτωρ οφθαλμίατρος Όρλάνδο Τρεπόλλα, από τό Μιλάνο, έφανε τελευταία ένα νέο είδος ματογυαλιών, με τα όποια μπορεί κανείς να ιδη και μέσα στο σκοτάδι.

—Στην Κορέα, ό άνύπαντρος άντρας θεωρείται πάντοτε ύποδέσπερος ενός παντρεμένου, όσοδήποτε κι' άν εινε πολύ ήλιωμένος από τόν δεύτερο.

—Οι Κιρκάσιοι, εινε φιλη καθαρός νομαδική, και τόν περισσότερο καιρό τους τόν περνούν έρημοι. Γν' αυτό, τό πρώτο που πρέπει να μάθη ό μικρός Τσερκέζος, εινε ή Ιπτασία.

—Σε μερικές φιλικές Κιρκάσιον, ή μητέρες συνήθίζουν να βάζουν μικρά μαξιλάρια άνάμεσα στα γόνατα τών παιδιών τους, όταν τάζουν άκόμα στις φασκιές, για να τα συνήθισουν έτσι ευκολότερα στην Ιπτασία, όταν μεγαλώσουν.

—Τό μεγαλύτερο γνωστό έντομο εινε ένα είδος πεταλούδας της Κεντρικής Άμερικής, ή όποια ονομάζεται "Εορόμπος Στρίχ" και της όποιας τα φτερά έχουν μήκος 5 μέτρων!

—Η Πυγμαίεσ της Νέας Γουίνεας μπορούν να χωρίσουν τόν άντρα τους, όποτε θέλουν. Κάθε φορά, όμως, που μία Πυγμαία χωρίζει από τόν άντρα της, δέχεται άγογγύστως να της κόρη μ' από μία φάλαγγα από ένα δάχτυλο του χεριού της!

—Σύμφωνα με μία τελευταία στατιστική που έδημοσίεισε ή Βελγική Βασιλική Έταιρεία Γεωγραφίας, έχουν έξαχθει ως τώρα από τις Ίνδιες 2.009 κιλιά διαμαντιών, από την Άφρική 34.000 κιλιά κι' από διάφορες άλλες χώρες 2.000 κιλιά.

—Η συνολική αξία τών διαμαντιών αυτών ύπολογίζεται σε 45 δισεκατομμύρια χρυσών φράγγων.

—Τό προσοκτόν της πυροσβεστικής ύπηρεσίας της Νέας Υόρκης άνέχεται σε 12.000 άνδρας, διαμορφωμένους σε 80 σταθμούς.

—Μεταφέρθηκε πρό ήμερών από τό Σιάμ στό Ζωολογικό Κήπο του Λονδίνου, ένας σπάνιος έλέφας, του όποιον διάοληρο τό δέρμα εινε πάλλευο. Ο έλέφας αυτός άγοράστηκε αντί 5.000 ιαρών.

—Όλες ή γλώσσες που μιλούνται και στις πέντε ήπειρους της όφρηλιο, άνέχονται σε 2.500.

—Οι Βεγγαλέζοι άγοράζουν τις γυναίκες των διντών στον πεθερό τους λίγα δέματα άγρίων ζώων.

—Στην Ουζάνδα ή γυναίκα άγοράζεται με τρεις ταύρους, στό δε Κουχιστάν μ' ένα γουρουνί!

—Κάθε τετραγωνικό χιλιομέτρο θαλάσσης περιέχει περίπου 120.000 ψάρια!

—Στη Γαλλία άνοίγει ένας γιατρός σε 1.596 κατοίκους, στην Άμερική ένας γιατρός σε 1326, στην Άγγλία ένας σε 1069 κατοίκους, στη Γερμανία ένας σε 1011, στην Ίταλία ένας σε 935 και στην Αυστρία ένας σε 832.

—Τό άλάτι που περιέχουν όλοι οι όκεανοί της ύδρογειου ύπολογίζεται, ότι άνέχεται σε 10.000.000 κιλιαών χιλιομέτρων.

—Εινε, δηλαδή, τόσο, ώστε μπορεί να σκεπάση κανείς με στρώμα άλατος, ύψους δύο χιλιομέτρων, διάοληρη την Ενρόπη!

—Η άτμοσφαιρική πίεσις επάνω στό ανθρώπινο σώμα άνέχεται σε 15 περίπου τόννους. 'Αλλ' επειδή έξουδετερώνεται άπ' τόν άέρα, που υπάρχει μέσα στό σώμα μας, δέν την αισθανόμαστε καθόλου.

—Ο Βερολινέζος δόκτωρ Στάγγιν, ύστερ' από πολιτείες παρατηρήσεις του, διεπίστωσε πρό ήμερών, ότι ό ήχος τών εγχόρδων οργάνων άσκει ευεργετική επίδρασι στην άνάπτυξη τών τριχών της κεφαλής.

—Υποστηρίζει δε ότι, επί 100.000 βιοιστών, μόλις οι 100 εινε φαλακροί.

—Σύμφωνα με μία τελευταία στατιστική του ύπουργείου Δικαιοσύνης της Ίταλιας, κατά τό παρελθόν έτος έγιναν σ' όλο τό κράτος 5.617 αυτοκτονίες.

—Ο σκόρος, τό μικροσκοπικό, αλλά και καταστρεπτικό αυτό ζωύφιο, μπορεί έντός μιάς ήμέρας να φάη...καλλι, δεκαπέντε φορές μεγαλύτερο από τόν όγκο του σώματός του!

—Η άκτής της Νοτίου Γροιλανδίας άπομακρύνονται κάθε χρόνο 30—50 μέτρα από τις άκτές της Σκωτίας, συνεπεία καθίζσεων.

—Στη Βεσσαραβία, ό ήλιος —τό γνωστό φυτόν— καλλιεργείται σε μεγάλες εκτάσεις, γιατί παράγεται από τούς σπόρους του πρώτης τάξεως φαγώσιμο λάδι 25.000 τόννοι τό χρόνο.

—Η ύλη που απομένει μετά την έξαγωγή του έλαιου από τούς σπόρους του ήλιου, χρησιμοποιείται προς λίπανση, ή προς τροφή τών ζώων.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ

Ο εκλεκτός συνεργάτης μας κ. Σταμ. Σταμ. ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ «ΚΑΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ» Μία συνέντευξις με τόν Πάτερ Ματθαίο. Έντυπώσεις και σκέψα.

